

Hutnikiewicz Artur Maria

Data urodzenia: 1915

filolog polski, literaturoznawca, profesor Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, członek zwyczajny Towarzystwa Naukowego w Toruniu w l. 1950–2005.

Urodził się we Lwowie jako nieślubny syn Artura Józefa Bartosza, kupca, oraz Józefy Hutnikiewicz, hafciarki. W 1934 r. ukończył klasyczne VI Państwowe Gimnazjum im. S. Staszica, po czym rozpoczął studia z zakresu polonistyki, filologii klasycznej i historii na Uniwersytecie Jana Kazimierza we Lwowie. Wiceprezes Koła Polonistów Studentów UJK oraz członek Akademickiego Towarzystwa Słowiańskiego. W czerwcu 1939 r. uzyskał tytuł magistra filozofii w zakresie filologii polskiej i został asystentem prof. Eugeniusza Kucharskiego przy Katedrze Polskiej Literatury Porównawczej UJK. Po zajęciu Lwowa przez Armię Czerwoną w 1939 r. pozostał w mieście, kontynuując naukę na ukraińskim Uniwersytecie im. I. Franki. W czasie okupacji niemieckiej pracował jako karmiciel wszy w Instytucie Badań nad Tyfusem Plamistym i Wirusami prof. Rudolfa Weigla. W 1945 r. ekspatriowany ze Lwowa, osiadł w Wałczu, gdzie pracował jako nauczyciel. W 1946 r. przeniósł się do Torunia i objął stanowisko starszego asystenta w Katedrze Teorii Literatury i Literatury Porównawczej na Wydziale Humanistycznym UMK. Jego zainteresowania naukowe koncentrowały się na historii literatury polskiej okresu Młodej Polski i dwudziestolecia międzywojennego. W 1948 r. obronił doktorat na podstawie rozprawy „Forma motywacyjna w kompozycji powieści Żeromskiego”, przygotowanej pod kierunkiem prof. Eugeniusza Kucharskiego. W 1950 r. został mianowany adiunktem, a w 1956 r., po opublikowaniu studium *Żeromski i naturalizm*, uzyskał stopień docenta. W 1962 r. otrzymał tytuł profesora nadzwyczajnego, a w 1973 r. – profesora zwyczajnego. Na UMK pełnił liczne funkcje: był prodziekanem Wydziału Humanistycznego (1956–1958), delegatem wydziału do Senatu Akademickiego (1958–1960), kierownikiem Katedry

Literatury Polskiej XX w. (1957–1968), Zakładu Historii Literatury Polskiej (1973–1986) oraz Instytutu Filologii Polskiej (1980–1986). Na uczelni pracował do przejścia na emeryturę w 1986 r. W l. 1966–1981 oraz 1990–1993 zasiadał w Radzie Naukowej Instytutu Badań Literackich Polskiej Akademii Nauk. Był autorem ponad 200 publikacji, w tym monografii, studiów i podręczników akademickich. Aktywnie uczestniczył w życiu naukowym i literackim, jako członek wielu organizacji i stowarzyszeń, m.in.: Związku Literatów Polskich, Stowarzyszenia Pisarzy Polskich, Komitetu Nauk o Literaturze Polskiej Akademii Nauk, Towarzystwa Naukowego Katolickiego Uniwersytetu w Lublinie, Towarzystwa Literackiego im. A. Mickiewicza oraz Towarzystwa im. S. Żeromskiego w Kielcach. W TNT pełnił funkcję sekretarza Wydziału II i redaktora naczelnego wydawnictw. Był także członkiem Rady Regionalnej Unii Demokratycznej. W 1998 r. na UMK odbyło się uroczyste odnowienie jego doktoratu, a w 2002 r. otrzymał tytuł honorowego obywatela miasta Torunia. Wypromował 450 magistrów, 12 doktorów i ośmiu doktorów habilitowanych. Pozostawił bogaty dorobek naukowy, w tym nieopublikowany „Dziennik”, przechowywany w Bibliotece Uniwersyteckiej w Toruniu. Zmarł w Toruniu. Pochowany na cmentarzu św. Jerzego przy ul. Gałczyńskiego.

Literatura:

1. Friedelówna T., *Profesor Artur Hutnikiewicz: wspomnienie*, „Litteraria Copernicana”, 2008, nr 1, s. 227–234.
2. Halkiewicz-Sojak G., Pamięć rozpięta między Lwowem a Toruniem. Fragmenty Dziennika Artura Hutnikiewicza, „Litteraria Copernicana”, 2016, nr 20, s. 113–137.
3. Pitera J., *Hutnikiewicz Artur Maria (1916–2005), historyk literatury, krytyk literacki*, [w:] *Współcześni polscy pisarze i badacze literatury: słownik biobibliograficzny*, oprac. zespół pod red. J. Czachowskiej i A. Szałagan, t. 3 (G–J), Warszawa 1994, s. 290–292.

Anna Supruniuk